

ಮುಷ್ಕರದಿಂದಾಗುವ ನಷ್ಟ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ವಾತಾವರಣ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಘೋಷವಾಕ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಹೂಡಿಕೆ ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಜಾಹೀರಾತುಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಿತ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಹೂಡಿಕೆ ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿವೆ. ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಉದ್ಯೋಗಸೃಷ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಯುವಜನರು ಸೂಕ್ತ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಹಜವೇ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣ ಇದೆಯೇ? ಕಾರ್ಮಿಕರು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷಮತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಮುಷ್ಕರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವುದು, ಬೀದಿಗಿಳಿದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಕೆಲಸದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು— ಹೀಗೆ ಮುಷ್ಕರದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನಗಳೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಜಪಾನೀ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ.

ಶಿಮ್ಲಾದಲ್ಲಿರುವ ಲೇಬರ್ ಬ್ಯೂರೋ ನೀಡಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. 2017ರಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಒಟ್ಟು 11.73 ಲಕ್ಷ ಮಾನವ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಷ್ಕರದಿಂದಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ ಬ್ಯೂರೋ ನೀಡಿರುವ ವರದಿ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ 550 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, 2017ರಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಾನವ ದಿನಗಳ ಶೇಕಡಾವಾರು 44ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು, ಉತ್ಪಾದನಾ ನಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಶೇಕಡಾ 57ರಷ್ಟು ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. 2014-17ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 73.42 ಲಕ್ಷ ಮಾನವ ದಿನಗಳು ಮುಷ್ಕರದಿಂದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ದೇಶದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು 1435 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

2016ರಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿ ಹೊರವಲಯದ ಮಾರುತಿ ಸುಯುಕಿ ಕಾರು ಉತ್ಪಾದನಾ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಆದ ಸುದೀರ್ಘ ಮುಷ್ಕರವೇ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 2017ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಷ್ಕರಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಗುಜರಾತ್‌ನ ಟಾಟಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಮುಷ್ಕರ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿ ನೌಕರರ ಮುಷ್ಕರ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಹಲವು ಮುಷ್ಕರಗಳು ವರ್ಷವಿಡೀ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿದವು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ಸಿಗುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೇ ಹೆಸರಾದ ಮಾಹಿತಿ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 2017ರಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರದ ವಾತಾವರಣ ಇದ್ದದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಅಷ್ಟೇನೂ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಎದ್ದುಕಂಡಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕನೊಬ್ಬ 9 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಮಾನವದಿನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2017ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಷ್ಕರದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡು ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು 2017ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 5.74 ಲಕ್ಷ ಮಾನವದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳಗಳು ನಂತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ಬಿಇಎಂಎಲ್ ನೌಕರರ ಮುಷ್ಕರ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಭಾರೀ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ, ಬೃಹತ್ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ, ಬೃಹತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಿವೆ. ಈಗೇನಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡದು ಸುಂದರ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಜನಪ್ರಿಯ. ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಸಣ್ಣ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ನುಂಗುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜ ವಿದ್ಯಮಾನ. ಆದರೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಕತ್ತರಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿತ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮುಷ್ಕರದ ಮೆರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಷ್ಕರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವುದು, ಬೀದಿಗಿಳಿದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಕೆಲಸದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು— ಹೀಗೆ ಮುಷ್ಕರದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನಗಳೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಜಪಾನೀ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ವಿಪರೀತ ಬೆಲೆಯೇರಿಕೆ, ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವೆಚ್ಚ ಏರಿರುವುದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಈ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮಾನವದಿನಗಳ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಸಮನ್ವಯದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

■ ಬಿ.ಎಂ.ಹನೀಫ್

ಈಚ್ಚರ್